

Společné sdělení odboru odpadů, odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí a odboru vodovodů a kanalizací Ministerstva zemědělství k nakládání s inkontinenčními pomůckami – drčení a převod do kanalizační sítě.

Drtiče inkontinenčních pomůcek, tzv. „macerátory“, jsou dle jejich distributorů zařízení určena k odstraňování zdravotnických odpadů – inkontinenčních pomůcek. K jejich zakoupení a následné instalaci jsou distributory ve většině případů osloveny oddělení léčených dlouhodobě nemocných, domovy důchodců, sociální ústavy, tzn. místa, kde se nacházejí převážně inkontinentní pacienti, kteří používají jednorázové inkontinenční pomůcky (pleny a plenkové kalhotky). Složení plen není úplně stejné, základní složky jsou společné (nepropustná vnější fólie, integrovaný indikátor vlhkosti, speciální savé jádro se zesílenou extrémně savou vrstvou). Absorpční jádro je mix buničiny (65 %) a absorpčního polymeru (2 %), po té následuje propustná netkaná vrstva a tenká vrstva polyethylenu a ochranná vrstva, která propouští vzduch (16 %). Jednotlivé vrstvy jsou slepeny tenkou vrstvou lepidla. Principem „macerátorů“ je rozmělnění odpadu a následné vypouštění hmoty do kanalizační sítě.

Dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) zůstává zdravotnický odpad i po jeho rozdrčení nadále odpadem, a proto je nutné s tímto odpadem nakládat v souladu s požadavky zákona o odpadech. Ten v ustanovení § 16 zákona o odpadech stanovuje původcům odpadů řadu povinností, přičemž jednou ze základních povinností je, že vzniklý odpad, který původce nemůže sám využít nebo odstranit v souladu se zákonem, musí předat pouze osobě oprávněné k jejich převzetí dle zákona o odpadech. Odpady lze tedy předávat pouze do zařízení k tomu určených, tzn. do zařízení, které mají platný souhlas dle ustanovení § 14 odst. 1 zákona o odpadech.

Z pohledu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) je problematika vypouštění odpadních vod řešena zejména v souvislosti s vypouštěním těchto vod (po jejich náležitém vyčištění) do vod povrchových nebo podzemních. Vypouštění odpadních vod do kanalizace je vodním zákonem řešeno pouze v případě, že se jedná o odpadní vody, u nichž lze mít důvodně za to, že mohou obsahovat jednu nebo více zvláště nebezpečných závadných látek. Použité inkontinenční pomůcky nelze zařadit pod pojem odpadní voda dle § 38 vodního zákona. Na tento odpad je třeba pohlížet jako na závadnou látku podle § 39 vodního zákona. Při zacházení se závadnými látkami je nepřípustné, aby tyto látky např. vnikly do povrchových nebo podzemních vod či kanalizací, byly míseny s odpadními vodami apod.

Z pohledu ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“) mohou být kanalizací odváděny odpadní vody jen v limitech znečištění a v množství, stanoveném v kanalizačním řádu a ve smlouvě o odvádění odpadních vod. V kanalizačním řádu jsou mimo jiné uvedeny látky, které nesmí vniknout do stokové sítě.

Ministerstvo životního prostředí

Těmito látkami jsou i pevné odpady, a to ve formě pevné i rozmělněné. Provozovatel kanalizace má právo, v případě vypouštění v rozporu s podmínkami stanovenými v kanalizačním řádu, přerušit odvádění odpadních vod, případně může být odběrateli při neoprávněném vypouštění uložena pokuta.

Na základě výše uvedeného je zřejmé, že kanalizace není zařízením určeným k nakládání s odpady ve smyslu zákona o odpadech.

Způsob odstraňování popsaného zdravotnického odpadu prostřednictvím tzv. macerátorů není v souladu s legislativou v oblasti ochrany životního prostředí.